

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011939
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113011939.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč - Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému C. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y., P. č. XXX/XX, stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn.: 3T/129/2913 zo dňa 17.02.2015 a na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. marca 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b), písm. d) Tr. poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 ods.1 Tr. poriadku vec s a v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín rozsudkom sp. zn.: 3T/129/2013 zo dňa 17.02.2015 obžalovaného C. C. C. uznal za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že hoci ako otec mal. P. C., nar. XX.XX.XXXX, mal. R. C., nar. XX.XX.XXXX a mal. X. C., nar. XX.XX.XXXX je povinný v zmysle § 62 a nás. Zákona o rodine ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/96/2011 zo dňa 28.05.2012, právoplatným dňa 25.09.2012 a vykonateľným dňa 22.06.2012 povinný prispievať na výživu svojho syna P. sumou 120 €, na svoju dcéru R. sumou 100 € a svoju dcéru X. sumou 80 € mesačne vždy do 15. dňa vopred k rukám matky R. Y., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom V. - B., L. XXX/ X, si svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne neplní od mesiaca júl 2012 vrátane až doposiaľ, pričom za sledované obdobie uhradil na výživnom v mesiaci júl 2012 sumu 150 €, v auguste 2012 sumu 150 €, v septembri 2012 sumu 150 €, v októbri 2012 sumu 150 €, v novembri 2012 sumu 150 €, v decembri 2012 sumu 150 €, v januári 2013 sumu 150 €, vo februári 2013 sumu 90 €, v auguste 2013 sumu 630 € a v septembri 2013 sumu 270 €, čím mu za sledované obdobie doteraz, vrátane mesiaca marec 2015 vznikol dlh na výživnom vo výške 7.860 €, pričom v sledovanom období nebol zamestnaný, bol v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vedený ako uchádzač o zamestnanie dňom 06.11.2013, pričom za mesiac november 2013 mu bola priznaná dávka v hmotnej núdzi vo výške 118,30 Eur. Za to sa mu okresný súd podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a § 36 písmeno j) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení odvolaním napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie smeruje čo do výroku o vine i treste. Svoju vinu popiera v celom rozsahu, pretože poškodenej vyplatil rádovo vyššiu sumu, ako je celé dlžné výživné. Všetko je založené na fabulácii jeho bývalej družky. Súd odmietol vypočuť ním navrhovaných svedkov i súdnu znalkyňu PhDr. Fusekovú. Súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Preto navrhol, aby krajský súd rozsudok súdu I. stupňa zrušil a aby bol spod obžaloby oslobodený, pretože celé dlžné výživné uhradil.

Poškodená R. Y. vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 321 Tr. poriadku :

(1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

(2) Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

(3) Ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 Tr. poriadku:

(1) Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

(2) Ak napadnutý rozsudok je chybný len v tom, že niektorý výrok v ňom chýba alebo je neúplný, môže odvolací súd bez zrušenia napadnutého rozsudku vec súdu prvého stupňa vrátiť s nariadením, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil.

(3) Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

(4) Odvolací súd nemôže sám

a) uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený,

b) uznať obžalovaného za vinného z ťažšieho trestného činu, než z akého ho mohol v napadnutom rozsudku uznať za vinného súd prvého stupňa.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, i keď z väčšej časti z iných dôvodov, než obžalovaný sám udával. Zistiac pritom naplnenie odvolacích dôvodov uvedených v § 321 ods.1 písm. b), d) Tr. poriadku.

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku nedostatočne vysporiadal s tvrdením svedka A.. E. F., ktorý uviedol, že bol svedkom toho ako obžalovaný dal matke maloletých detí na Líbyjskej ambasáde sumu 14 500,- € a umožnil jej užívať v rokoch 2011 - 2012 dve vozidlá. Súd prvého stupňa len veľmi paušálne poukázal na hodnotenie týchto skutočností v konaní pred Okresným súdom Trenčín vo veci sp. zn.. 31P/406/2012. Vôbec však neuviedol konkrétne skutočnosti, na ktorých založil svoje tvrdenie o nevierohodnosti výpovede svedka A.. E. F., resp. i tvrdenia obžalovaného, že poškodenej uvedenú sumu uhradil.

V tejto časti je potom následne rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné.

Krajský súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa pochybil i pri ukladaní trestu, čím bol naplnený odvolací dôvod podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr. zákona.

Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, ktorého výkon mu podmienienečne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Uvedený postup je chybný a predstavuje porušenie ustanovení Trestného zákona. Podľa § 49 ods.1 Tr. zákona totiž možno podmienienečne odložiť len výkon trestu odňatia slobody, ktorý neprevyšuje 2 roky. V danom prípade však uložený trest odňatia slobody prevyšoval 2 roky a preto nebolo možné postupovať podľa § 49 ods.1 Tr. zákona.

Ak chcel súd prvého stupňa uložiť obžalovanému trest v uvedenej výmere, mal postupovať podľa § 51 ods.1 Tr. zákona a podmienienečne mu odložiť jeho výkon za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Na základe uvedených dôvodov preto krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, pretože zistil chyby a to najmä nejasnosť a neúplnosť časti skutkových zistení a tiež preto, že sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a tiež pri ukladaní trestu bol porušený Trestný zákon. Zároveň preto krajský súd vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Súd prvého stupňa bude pri doplnení dokazovania a novom rozhodovaní viazaný právnymi názormi krajského súdu uvedených v tomto uznesení a bude povinný vysporiadať sa s tvrdením svedka A.. F. i obžalovaného, že poškodená mala obdržať sumu 14 500,- € a iné bonusy a nanovo rozhodnúť pri rešpektovaní ustanovení Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.